

Диспозитив

Понятието за публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува в смисъл, че то обхваща предаването от управители на кафене-ресторант на музикални и литературно-музикални произведения, излъчвани по радиостанция чрез радиоапарат, към който са свързани високоговорители и/или усилватели на клиентите, намиращи се в заведението.

(¹) ОВ С 205, 22.6.2015 г.

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 29 юни 2015 г. — Google Ireland Limited, Google Italy Srl/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Дело C-322/15)

(2015/C 320/21)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Google Ireland Limited, Google Italy Srl

Отговорник: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) прилагането на обжалваното Решение № 397/13/CONS на Autorità di garanzia delle Telecomunicazioni и на съответните разпоредби от националното законодателство, тълкувани в посочения смисъл от същата Autorità, които изискват цялостна „икономическа справка за системата“ (задължително изготвена според италианските счетоводни стандарти) за осъществяваните по отношение на италианските потребители икономически дейности, обосновано с целта да се защити конкуренцията, но неизбежно свързано с различните и по-ограничени институционални функции на същата Autorità за защита на плурализма в съответната област, по отношение на оператори, които, макар да не попадат в приложното поле на националното законодателство в тази област (Единен текст относно радио- и аудио-визуалните медийни услуги), и по-специално в конкретния случай по отношение на национален оператор, който извършва услуги единствено за ирландското си дружество майка, както и, що се отнася до последното дружество, по отношение на оператор, който няма седалище и не извършва дейност със служители на националната територия, т.е. представлява ли това мярка за ограничаване на свободното предоставяне на услуги в рамките на Европейския съюз в нарушение на член 56 от Договора?

Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 3 юли 2015 г. — ENEA S.A. w Poznaniu/Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

(Дело C-329/15)

(2015/C 320/22)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Жалбоподател: ENEA S.A. w Poznaniu

Ответник: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki [Председател на Комисията за енергийно регулиране]

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че представлява държавна помощ задължението за изкупуване на електрическа енергия, произведена в комбинация с топлинна енергия, предвидено в член 9а, параграф 8 от Закона за енергетиката от 10 април 1997 г. в редакцията, която е в сила през 2006 г. на основание член 1, точка 13 от Закона за изменение на Закона за енергетиката и на Закона за опазване на околната среда от 4 март 2005 г. (Dz.U., 2005 г., nr 62, poz. 552)?
- 2) При положителен отговор на първия въпрос, следва ли член 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че на нарушение на тази разпоредба е възможно пред национална юрисдикция да се позове енергийно предприятие, разглеждано като еманация на държава членка, задължено да изпълни качествено като държавна помощ задължение?
- 3) При положителен отговор на първи и втори въпрос, следва ли член 107 от Договора за функциониране на Европейския съюз във връзка с член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че противоречието на произтичащото от националното право задължение с член 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз изключва възможността за налагане на парична санкция на предприятието, което не е изпълнило това задължение?

**Преюдициално запитване от Tribunale di Treviso (Италия), постъпило на 6 юли 2015 г. —
Наказателно производство срещу Giuseppe Astone**

(Дело C-332/15)

(2015/C 320/23)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Treviso

Подсъдим:

Giuseppe Astone

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО⁽¹⁾ от 28 ноември 2006 г., съобразно тълкуването ѝ в общностната съдебна практика, посочена в мотивите, съществуването на национални норми на държавите членки — като гореизложените, действащи в Италия (член 19 от D.P.R. 633/1972) — които изключват, от гледна точка и на наказателното право, възможността да се упражни правото на приспадане, ако не са били подадени справки-декларации за ДДС, и по-специално, декларацията за втората година след годината, в която е възникнало правото на приспадане;